

[Undervisningsministeren.]

fandtes kredse på det felt, der måtte ligge udenfor. Men det er jo muligt, at sætningen kan fortolkes, så den bliver rigtig.

Der er velsagtens landet over adskillige mennesker, som ikke har megen forståelse for en pædagogik, der søger at nå ungdommen dør, hvor ungdommen nu engang befinder sig. For dem tager alt, hvad der går ud over dansk og regning, sig ud som udskejelser, og det kan ikke nægtes, at det frie oplysningsarbejde nu og da mødes med en kritik, der skyldes, skal vi sige svigtende forudsætninger.

Med lad os nu se på de ca. 10 pct., der bl. a. rummer det hobbyprægede. En meget stor del af denne undervisning vil formentlig være egentlig undervisning uden hobbypræg, og her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at husflidselskabet skal høres forud for enhver godkendelse.

Der er så peddigrørerne! Det er vel dem, der har spillet den største rolle i den offentlige debat. Hvad med peddigrørerne? Peddigrørarbejdet sprang frem for kun 4—5 år siden, under min højtærede forgænger i embedet, og det hænger vel sammen med den helt naturlige tendens på husflidsområdet, at man søger at forme de ting, som findes i et normalt hjem. Det kan være ting i træ, det kan være ting i rør, det kan også være ting i metal. Nu er indboområdet jo i nogen grad præget af mode; en ny mode springer frem, og så vil så mange som muligt gerne prøve på at lave disse peddigrørting, skåle o. s. v., og vi får en ret hurtig kulmination på dette område. Men i min ministertid har der været dalende tilslutning til disse peddigrørskursus, og de indtager i øjeblikket en meget beskedent plads under aftenskolen. Dansk Husflidselskab er rådgiver på dette område og forestår begrænsningen af den tid, der anvendes på peddigrørflertning. Det er klart, at aftenskoleloven ikke netop tager sigte på hele dette peddigrørfelt. Men på den anden side: Er det rigtigt, at vi for et politisk forum udenom sagkundskaben siger, at der nok må arbejdes i husflidsklasser med træ og med metal, men under ingen omstændigheder med peddigrør og bast? Er det helt rigtigt?

Man har også fremført spørgsmålet om porcelænsmalning. Det var ligeledes tilladt efter den gamle lov og skulle kunne til-

lades, når der foregår en reel undervisning i forbindelse dermed. Men her må man som i alle andre tilfælde se på det konkrete tilfælde, man må se på, hvem der er læreren, hvordan undervisningsplanen er, og det vil igen sige, at det er kun det ungdomsnævn og det amtsnævn, der står sagen nærmest, der kan give den helt rigtige vejledning og træffe den rigtige afgørelse.

Jeg har også set, at der har været tale om hulsøm. Ja, der er 2 klasser hos FOF i Holstebro med nationalt håndarbejde; de beskæftiger sig også med hvidsøm, hulsøm, hedebosyning og jeg ved ikke hvad. Men hulsøm som specialfag forekommer vist ikke. Der kan naturligvis være fagområder, der ligger på grænsen, og der kan være områder, der går udenfor grænsen. Jeg skal nævne et enkelt eksempel som maling af lampeskærme; ministeriet nægtede godkendelse efter den gamle lov, og det vides ikke, om der er noget hold i gang med det under den nye lov.

Jeg kan også nævne et spørgsmål som fotografering. Ifølge den af ministeriet udstedte bekendtgørelse side 17, sp. 2, kan faget kun godkendes under forudsætning af, at der meddeles undervisning i de fysiske og kemiske forudsætninger, medens timer i egentlig fotografering, fremkaldelse, kopiering m. m. ikke kan godkendes. Fornylig så jeg just, at den undervisningsmæssige side af sagen et sted var rykket ind i fagskolen, og at arbejdet åbenbart var blevet mødt med betydelig interesse. Disse grænsetilfælde er få — det vil jeg dog gerne understrege — i forhold til de, om jeg så må sige, gammeldags kursus, og økonomisk repræsenterer de et meget, meget beskedent beløb.

Lad mig endnu en gang betone: man kan ikke uden videre af emnets titel se, om det falder ind under aftenskoleloven eller ej. Den konkrete bedømmelse skal til. Hovedsagen er, at der gives en egentlig og reel undervisning af fremadskridende karakter; det bedømmes bedst af dem, der står arbejdet nær, og meget — det vil jeg gerne tilføje — afhænger jo af læreren. Det forholder sig med lærerens arbejde som med arbejdet i et folketingsudvalg; det kan være mere eller mindre effektivt og af større eller ringere kvalitet til forskellige tider. Og det er nævnets opgave i det enkelte tilfælde